

SE, JEG GØR ALTING NYT! IGEN!

Jeg elsker efteråret. Det har lige så længe jeg kan huske været min yndlingsårstid, selvom jeg egentlig er et forårsbarn. Det er ikke fordi jeg ikke holder af de 3 andre årstider, for det gør jeg bestemt og måske mere og mere som jeg er blevet ældre. Jeg slubrer da glad og begærligt af skovens grønhed om foråret men efteråret er nu alligevel noget særligt.

Jeg tænker det hænger sammen med at jeg var sådan et underligt barn, som modsat alle klassekammeraterne, synes at sommerferien var alt for lang og at det kun kunne gå for langsomt med at komme i skole igen. Jeg nærstuderede alle reklameaviser for at holde øje med hvornår butikkerne fik bogbind og blyanter, og alle bøger blev i nærmest feberglad ekstase pakket ind på allerførste skoledag.

Efteråret betød også at alle fritidsaktiviteterne begyndte igen. Gym-

nastik og teater for mit vedkommende. Det betød hyggelige aftner med brændeovn og stearinlys, det betød flotte men kolde solskinsdage med løvfald og kastanjer.

Og sådan har jeg det stadigvæk. Hvor nogle bliver helt modløse og nærmest deprimerede over at den mørke tid nu kommer og kun glæder sig til at lyset vender tilbage, så er jeg lige der hvor jeg skal være. For nu begynder alting igen. De nye konfirmander med al deres livskraft, sogneeftermiddage, sangformiddage, minikonfirmander, kor osv. Der er gymnastik igen og zumba igen. Der er så meget at glæde sig til.

Der er begyndelser og slutninger. Ikke altid i den rækkefølge, selvom det måske er noget vrøvl at sige. Noget må da begynde før det kan slutte. Jo, det er korrekt og når vi taler om den store historie, så er det

klart, at der var en begyndelse og i begyndelsen skabte Gud himmel og jord. Der vil komme en afslutning engang, hvor hele molevitten, alt hvad vi kender til vil gennemgå en voldsom og blodig forandring, hvis man skal tage Åbenbaringens ord for pålydende. Men den historie er for stor til vores dagligdag. Tidshorisonten er større end vi kan rumme.

Men inde i den store historie er vores egen historie. Og den er fuld af begyndelser og slutninger og de væver sig ind og ud af hinanden i vort livs ryatæppe. Det er den eneste måde vi kan leve på og trives på. Hvor meget tid ville ikke gå til spille hvis vi hver gang noget nyt var begyndt, skulle sætte os og vente på at det så sluttede før vi kunne begynde noget andet.

Det er en rytme, en puls, som hele tiden er i gang både inden i os

og uden for os. Op-ned, ind-ud, frem-tilbage, begyndelse-slutning. Det kan lyde helt hæsblæsende men i virkeligheden er det jo bare livet selv. Nogle gange kan vi have rigtig mange bolde i luften og let og elegant springe rundt mellem begyndelser og afslutninger som en primaballerina. Andre gange hænger vi pinefuldt spændt som på hjul og stejle fordi lige denne begyndelse eller denne afslutning var en af de svære og smertefulde.

Det er slet ikke en mørk tid vi går i møde, det er en tid fuld af begyndelse, for tiden er altid fuld af nye begyndelser, det har Jesus jo selv sagt, Se, jeg gør altid nyt! Og ikke kun ved den store afslutning men hele tiden. Hver dag er ny, fuld af håb og muligheder, fuld af begyndelse.

Lisbeth Lumby
Sognepræst